

Presse og Information

Den Europæiske Unions Domstol
PRESSEMEDDELELSE NR. 56/21
Luxembourg den 15. april 2021

Dom i sag C-515/19
Eutelsat SA mod Autorité de régulation des communications électroniques et
des postes og Inmarsat Ventures SE

Tjenesteydelse med internetforbindelse ombord på luftfartøjer: Mobilt satellitsystem, der med hensyn til dataoverførselskapaciteten i det væsentlige er støttet på supplerende jordbaserede komponenter, der er installeret, således at de dækker hele Unionens område, er ikke nødvendigvis uforeneligt med EU-reglerne

Den styrkede drift af jordbaserede komponenter er mulig, for så vidt som konkurrencevilkårene ikke fordrejes, og systemets satellitbaserede komponent har et reelt og konkret anvendelsesformål

For at lette udviklingen af et konkurrencedygtigt indre marked for mobile satellittjenester over hele Den Europæiske Union og efterhånden sikre geografisk dækning i alle medlemsstaterne vedtog Europa Parlamentet og Rådet beslutning nr. 626/2008 (herefter »MSS-beslutningen«) ¹. Efter en procedure for udvælgelse af operatører af fælleseuropæiske systemer, der leverer mobile satellittjenester ², udvalgte Europa-Kommissionen bl.a. virksomheden Inmarsat Ventures SE. Denne virksomhed har udviklet et system med betegnelsen »European Aviation Network«, der skal levere forbindelsesmuligheder ombord på luftfartøjer. Ved afgørelse af 21. oktober 2014 gav Autorité de régulation des communications électroniques et des postes (myndighed med ansvar for kommunikations- og posttjenester, Frankrig) Inmarsat tilladelse til på det franske fastland at anvende bestemte frekvenser, og ved afgørelse af 22. februar 2018 gav denne myndighed Inmarsat tilladelse til at udnytte supplerende jordbaserede komponenter ³ til mobile satellitsystemer. Eutelsat, som er Inmarsats konkurrent, anlagde derfor for Conseil d'État (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Frankrig) sag med påstand om annullation af sidstnævnte afgørelse, idet selskabet navnlig påberåbte sig en tilsidesættelse af EU-retten.

Domstolen gav på grundlag af den præjudicielle forelæggelse fra den øverste franske domstol i forvaltningsretlige sager en fortolkning af »mobile satellitsystemer« samt af begreberne »supplerende jordbaserede komponenter« og »mobil jordstation« ⁴ som omhandlet i MSS-beslutningen. Domstolen præciserede ligeledes medlemsstaternes kompetente myndigheders beføjelser til at nægte eller indrømme en operatør de nødvendige tilladelser til levering af komponenterne til mobile satellitsystemer.

Domstolens bemærkninger

Domstolen fremhævede indledningsvis, at et mobilt satellitsystem med hensyn til dataoverførselskapaciteten **ikke nødvendigvis** hovedsageligt skal være støttet på den satellitbaserede komponent til dette system. De relevante bestemmelser i MSS-beslutningen definerer nemlig ikke forholdet mellem på den ene side den satellitbaserede komponent til et mobilt satellitsystem og på den anden side den jordbaserede komponent til dette system med hensyn til dataoverførselskapaciteten.

Domstolen præciserede desuden, at en jordbaseret station kan kvalificeres som »supplerende jordbaseret komponent til mobile satellitsystemer«, når to hovedkrav er opfyldt. Hvad angår

¹ Artikel 2, stk. 2, litra a) og b), og artikel 8, stk. 1 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 626/2008/EF af 30.6.2008 om udvælgelse af og udstedelse af tilladelser til systemer, som leverer mobile satellittjenester (mobile satellite services, MSS) (EUT 2008, L 172, s. 15, herefter »MSS-beslutningen«).

² MSS-beslutningens artikel 2, stk. 2, litra a) og b), sammenholdt med denne beslutnings artikel 8, stk. 1 og 3.

³ MSS-beslutningens artikel 2, stk. 2, litra b), sammenholdt med nævnte beslutnings artikel 8, stk. 1 og 3.

⁴ MSS-beslutningens artikel 2, stk. 2, litra a).

beliggenhed skal denne jordbaserede station anvendes på et fast sted og dække et geografisk område inden for satellitsystemets/satellitsystemernes omhandlede dækningsområde. Ud fra et funktionelt synspunkt skal stationen endvidere anvendes til at øge tilgængeligheden af mobile satellittjenester i områder, hvor kommunikation med dette systems satellitbaserede komponent ikke kan sikres i den nødvendige kvalitet. Eftersom disse krav var opfyldt, og de øvrige fælles betingelser⁵ ligeledes var opfyldt, kunne ingen begrænsning vedrørende antallet af supplerende jordbaserede komponenter, der kan drives, eller om rækkevidden af deres geografiske dækning udledes af MSS-beslutningens bestemmelser⁶. I denne forbindelse skal begrebet »nødvendig kvalitet« forstås som **det kvalitetsniveau, der er nødvendigt for**, at operatøren af det pågældende mobile satellitsystem kan **levere den udbudte tjeneste**, og skal læses i lyset af formålet med at fremme innovation og teknologiske fremskridt samt forbrugernes interesser.

Når dette er sagt, **må** udnyttelsen af supplerende jordbaserede komponenter **ikke føre til, at konkurrencevilkårene** på det pågældende marked **bliver fordrejet**, og den satellitbaserede komponent til det mobile satellitsystem skal have et **reelt og konkret anvendelsesformål**, således at denne komponent skal være **nødvendig for dette systems funktion**, medmindre de supplerende jordbaserede komponenter fungerer selvstændigt i tilfælde af et svigt i den satellitbaserede komponent, hvilket ikke må overstige 18 måneder. Det påhviler **de kompetente nationale myndigheder** at efterprøve, at disse krav er opfyldt.

Endelig fastslog Domstolen, at for at henhøre under begrebet »mobil jordstation« er det **ikke påkrævet**, at en sådan station uden særskilt udstyr skal kunne kommunikere med såvel en supplerende jordbaseret komponent som en satellit. Efter at have anført en række krav, der skal opfyldes, fastslog Domstolen, at **en enhed bestående af to særskilte modtagelsesterminaler, der er forbundet via en kommunikationsenhed**, hvor den første er anbragt oven på et fly og kommunikerer med en satellit, og den anden er anbragt på flyets underside og kommunikerer med supplerende jordbaserede komponenter, opfylder disse krav. Domstolen præciserede, at det i denne forbindelse er uden betydning, at de individuelle elementer ikke udgør en fysisk uadskillelig enhed.

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retstvist. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse, der på tilsvarende måde er bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

⁵ MSS-beslutningens artikel 8, stk. 3.

⁶ Navnlig MSS-beslutningens artikel 2, stk. 2, litra b).